

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D., ve věci

žalobce: X. X. X. X., narozený dne X
státní příslušnost X
bytem v ČR X
zastoupen advokátem Mgr. et Mgr. Václavem Klepšem, ČAK 16727
sídlem náměstí Svobody 50, 342 01 Sušice

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2024, č. j. OAM-435/ZA-ZA11-P09-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle ustanovení § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zastaveno řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany z důvodu, že tato žádost byla shledána nepřipustnou podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce ve své žalobě ze dne 14. 8. 2024, doplněné dne 15. 8. 2024, nejprve navrhl přiznání odkladného účinku žalobě a v rámci tohoto návrhu obecně popsal situaci ve Venezuele před prezidentskými volbami v červenci 2024 a bezprostředně po nich. Ty provázejí podezření na jejich manipulaci. Zároveň měl vládnoucí režim zastrašovat osoby spojené s opozicí a zatýkat účastníky protestů. Byly zaznamenány případy osob, kterým bylo znemožněno vycestování ze země, i když se významněji politicky neangažovaly. Žalobce se obává návratu, neboť do protivládních protestů se zapojil on sám i jeho manželka, oba byli X a podíleli se na X. Byli zastrašováni, žalobce sám měl být zraněn na hlavě při obraně své ženy při vniknutí maskovaných ozbrojenců do jejich obydlí. Poukázal dále na těžkou situaci celé rodiny, kdy spolu se svou X, X a X tvoří kompletní rodinu. Vycestování by bylo v rozporu s nejlepším zájmem právě těchto nezletilých dětí, kdy zejména starší z nich chodí v Česku do školy, má zde kamarády a je integrováno.
3. V žalobě vymezil celkem čtyři body, pro něž rozhodnutí napadl. Žalovaný měl nedostatečně zjistit skutkový stav, když odmítl opatřit překlad knihy, v důsledku jejíž propagace byl žalobce se svou ženou pronásledován v zemi původu. Dále si žalovaný nezjistil aktuální informace o zemi původu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se objevují tvrzení týkající se rodinné situace žalobce, k nimž žalovaný nemá ve spise žádný podklad. Žalobce považuje toto rozhodnutí za nezákonné, v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“).
4. Dále namítá zásah do procesních práv, neboť žalovaný nevyhověl jeho žádosti o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům, kdy byl žalobce s těmito seznámen pouhých X dní před X. S ohledem na X a X v jeho faktické péči měl omezené možnosti vyjádřit se k podkladům a adekvátně na ně reagovat. Žalovanému nic nebránilo této žádosti vyhovět. Pokud tak neučinil, postupoval v rozporu s § 36 odst. 3 s.ř.
5. Závěr žalovaného, že nebyla uvedena žádná nová skutečnost, která by odůvodňovala opětovné meritorní posouzení žádosti, považuje žalobce za nesprávný. Podle svých slov naopak tento na nové skutečnosti poukazoval, zejména na probíhající volební kampaň, vyostřenou situaci v domovské zemi a na incident související se X a související zprávu o tom, že byl na žalobce a jeho ženu vydán zatykač. V této souvislosti se žalobce odkázal na argumentaci k návrhu na přiznání účinku. Žalovaný posoudil tyto okolnosti nesprávně a neodůvodnil, proč považuje žalobcem poskytnuté údaje za nedostatečné. Rozhodnutí je proto podle něj nezákonné.
6. Konečně namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ohledně otázky humanitárního azylu. Žalovaný v odůvodnění pouze uvádí, že tuto možnost zvážil, ale už nevysvětlil, proč žalobce podmínky pro tuto formu mezinárodní ochrany nesplňuje.

7. Závěrem shrnul svou žalobní argumentaci tak, že žalovaný v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí nezjistil dostatečně skutkový stav, porušil procesní práva žalobce, nesprávně posoudil otázku nových azylově relevantních skutečností a neodůvodnil své závěry ohledně neudělení humanitárního azylu.
8. K žalobě přiložil několik článků, konkrétně ze serveru BBC.com anglicky psané nepřeložené zprávy Maduro maneuvering to stay in power in Venezuela, ze dne 1. 8. 2024, Venezuelans fear for relatives after mass arrests, ze dne 2. 8. 2024, Venezuela security forces swoop on activists as repression worsens, ze dne 8. 8. 2024, Venezuela election: Five things you need to know, ze dne 26. 7. 2024, Venezuelans clash with police after disputed election result, ze dne 30. 7. 2024, ze serveru iRozhlas.cz zprávu Venezuelský prezident před volbami mluví o krvavé lázni. Opozice se bojí, že neuzná případnou prohru, a ze serveru SeznamZpravy.cz články EU neuznává oficiální výsledky prezidentských voleb ve Venezuele, ze dne 5. 8. 2024, a Venezuelská opozice vyzývá k celosvětovému protestu, bude 17. srpna, ze dne 12. 8. 2024.
9. Navrhl zdejšímu soudu, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve své replice ze dne 4. 9. 2024 nejprve stručně shrnul obsah podané žaloby a dosavadní vývoj řízení. Podotkl, že s ní nesouhlasí, popřel oprávněnost námitek uvedených žalobcem, nesouhlasil s nimi, neboť neprokazují porušení zákona o azylu nebo s.ř. Trvá na správnosti vydaného rozhodnutí, protože zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi uvedenými žalobcem v průběhu správního řízení, opatřil si potřebné podklady a objektivní informace. Uvedl, že žádost je opakovaná, druhá v pořadí, přičemž žalobce udal naprosto stejné důvody jako v řízení předcházejícím. Žalovaný zároveň neshledal, že by se objevily nové skutečnosti, které nebyly bez vlastního zavinění žalobce předmětem zkoumání v předchozím řízení.
11. Žaloba se podle něj jeví jako velmi obsáhlá, nicméně žalovaný je přesvědčen, že na většinu z uplatněných žalobních námitek poskytuje odpověď již samotné podrobné odůvodnění rozhodnutí. Považuje tak za nadbytečné opakovat závěry tam vyjádřené a plně na něj odkazuje. Podle žalovaného neměl žalobce ve své vlasti takové problémy, které by šlo považovat za azylově relevantní. Má za to, že hlavním důvodem žádosti je snaha legalizovat si další pobyt na území České republiky, mezinárodní ochrana v žádné z jejích forem však k takovému účelu neslouží.
12. Navrhl tak zdejšímu soudu, aby podanou žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

13. Ze správního spisu zjistil zdejší soud tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
14. Žalobce podal dne 19. 2. 2024 žádost o udělení mezinárodní ochrany (dále jen „druhá žádost“). Uvedl, že je státním příslušníkem X, národnosti X, dorozumí se španělsky. Je příslušníkem X (X). Sdělil, že se účastnil aktivit X a X, a to od roku X, kdy se stal plnoletým, až do roku X. Je ženatý, jeho manželka rovněž v ČR žádá o mezinárodní ochranu. X v době sdělení údajů k žádosti neměl, nicméně X a již v tomto období X (též žadatele o mezinárodní ochranu). Podle vlastního vyjádření je zdravý, pouze je ve stresu,

proto užíval pilulky kozlíku lékařského. Jako poslední místo bydliště ve vlasti uvedl město X. Na území České republiky přicestoval letecky dne X. O udělení mezinárodní ochrany tu již žádal, a to jednou. Byl zatčen kvůli protestům v roce X, v cele strávil tři dny, zaplatil kauci a byl propuštěn, poté nebyl dále stíhán. Ohledně důvodů své žádosti uvedl, že žádá ze stejných důvodů jako v prvním řízení. Kromě toho jako novou skutečnost udal, že byl v kontaktu se X, který mu sdělil, že na něj byl vydán zatykač. Důvod jeho vydání tento rodinný příslušník neznal. X se prý ptali, kde se žalobce s manželkou nacházejí a vyhrožovali mu, že jej pošlou do vězení, vydírali ho, aby zaplatil 2000 dolarů. X po této události sám odcestoval do vesnice poblíž X. S příbuznými jsou ve spojení přes Facebook či Instagram, aby se nikdo ve Venezuele nedozvěděl jejich telefonní číslo. K dotazu, z jakého důvodu si myslí, že byl na něj vydán zatykač, uvedl, že se v jeho domovské zemi blíží prezidentské volby a režim se snaží zajistit co největší počet osob, aby nemohly volit, nicméně přesný důvod nezná. Zatkout jej chce podle jeho slov vláda, konkrétně tajná služba SEBIN.

15. Do správního spisu žalovaný založil rovněž stejnopis svého rozhodnutí ze dne 25. 1. 2024, č. j. OAM-1034/ZA-ZA10-P09-2021 (dále jen „první rozhodnutí“), jímž rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 14. 12. 2021 (dále jen „první žádost“) tak, že se mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu neuděluje. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí se podává, že žalobce uvedl jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany zejména strach o svůj život. Ten má ohrožovat vojenská zpravodajská služba SEBIN, protože s manželkou šířili knihu X, což údajně znamená „X“. Tato publikace byla vydána v X a jejím cílem je X. Žalobce upřesnil, že tuto knihu napsal X. Z vlasti se rozhodl odjet po incidentu dne X, kdy jej u nich doma napadli pracovníci uvedené zpravodajské služby, když se pokoušel chránit svou ženu před tím, aby ji tito příslušníci zbili a znásilnili. Prohlásil, že pokud by zůstal s manželkou ve Venezuele, obával by se o svůj život. Svá tvrzení ještě rozvedl v doplňujícím pohovoru dne 10. 11. 2022. Dále žalovanému předložil výše uvedenou knihu.
16. Žalovaný si za účelem posouzení žádosti žalobce opatřil i písemný materiál obsahující informace o zemi jeho původu. Konkrétně se jednalo o Informaci norského Centra informací o zemích původu (LANDINFO) – Venezuela: Protestní akce v minulosti a v současnosti, možnosti návratu do země pro osoby, které se účastnily velkých demonstrací v letech X, ze dne 27. 3. 2023, zprávu Mixed Migration Centre – Venezuela – Návrat do Venezuely: hnací faktory, očekávání a úmysly, autoři: Daniely Vicari, Simon Tomasi, z prosince 2022, přeloženou 21. 3. 2024, a Informaci OAMP – Venezuela – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 11. 9. 2023. Z nich se podávají informace o jmenovaném státě týkající se politické situace, dodržování lidských práv, ratifikace vybraných mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách a činnosti právnických osob dohlížejících nad stavem dodržování lidských práv.
17. Dne X byl žalobce seznámen s podklady pro rozhodnutí, jak vyplývá z protokolu z téhož dne. V rámci uvedeného správního úkonu navrhl žalovanému přeložení jmenované publikace, kterou doložil již v předchozím řízení.
18. Žalobce dne X zaslal žalovanému písemnost označenou jako Vyjádření k řízení a žádost o prodloužení lhůty. V tomto dokumentu žalobce požádal o prodloužení lhůty o 60 dnů ohledem na X, k němuž došlo téhož dne, neboť jde o novou skutečnost, již třeba

v řízení posoudit, a doplnit podklady ohledně X ve Venezuele. Domovská země se totiž nachází v rozsáhlé humanitární krizi, kdy mimo jiné přestává fungovat zdravotnictví. Podotkl, že vydávat rozhodnutí je v tuto chvíli nevhodné, jelikož je třeba formálně rozšířit okruh účastníků řízení, rodina má být vždy posuzována jako jeden celek. Dále uvedl, že spisový materiál neobsahuje cílenou zprávu týkající se tajné služby SEBIN a systému trestání ve Venezuele. Založená zpráva je prý velmi obecná. Ve zprávě LANDINFO je pak potvrzeno hrozící nebezpečí pro navracující se osoby, které byly na protirežimních demonstracích zadrženy a ztotožněny, a které jsou tedy ve stejné situaci jako žalobce. Závěrem ještě vytkl žalovanému, že nenechal přeložit knihu X, jejímž autorem je X, což mělo řízení zatížit vadou nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

19. Následně žalovaný vydal dne 2. 7. 2024 napadené rozhodnutí, které si žalobce převzal dne 31. 7. 2024, čímž toto rozhodnutí nabylo právní moci podle § 24a zákona o azylu. Zároveň byl o tomto postupu vyrozuměn právní zástupce žalobce. To vyplývá z vyrozumění o nabytí právní moci rozhodnutí ze dne 31. 7. 2024.
20. Dne X byla žalobcem do správního spisu založena písemnost označená jako Vyjádření k řízení. V ní žalobce shrnul, že X požádal žalovaného o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům z důvodu X. Na tuto žádost však žalovaný nijak nereagoval, namísto toho vydal rozhodnutí ve věci, což žalobce označil za procesně vadný postup. Jelikož žádost o prodloužení lhůty nebyla zamítnuta, mohl se podle svých slov oprávněně domnívat, že jí bylo vyhověno. K tomuto vyjádření přiložil ověřenou kopii rodného listu X, nezl. X. X. X. X., nar. X, a potvrzení X (což dle žalobce znamená „X“), které je ve španělštině, nebyl pořízen jeho překlad, a jehož obsahem podle žalobce je, že X je členem tohoto uskupení, je perzekvován a postih za tuto činnost hrozí i X.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

21. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“)], přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“) a k § 32 odst. 9 zákona o azylu, který uvedené ustanovení tohoto legislativního aktu ve vnitrostátním právu provádí.
22. K projednání věci soud nařídil jednání, rámci kterého mimo jiné provedl k důkazu reportáže stanice BBC s názvem Maduro Manoeuvring to stay in power in Venezuela, ze dne 1. 8. 2024, Venezuelans fear for relatives after mass arrests (Maduro manévruje, aby se udržel u moci ve Venezuele), ze dne 2. 8. 2024, Venezuela security forces swoop activists as repression worsens (Venezuelské bezpečnostní složky zasahují proti aktivistům a represe se zhoršují), ze dne 8. 8. 2024, Venezuela election: Five things you need to know, ze dne 26. 7. 2024 (Volby ve Venezuele: Pět věcí které byste měli vědět), Venezuelans clash with police after disputed election result (Střety Venezuelanů s policií po sporném výsledku voleb), ze dne 30. 7. 2024, dále reportáž serveru iRozhlas s názvem Venezuelský prezident před volbami mluví o krvavé lázni. Opozice se bojí, že neuznává případnou prohru, ze dne 21. 7. 2024, reportáž serveru SeznamZprávy EU neuznává oficiální výsledky prezidentských voleb ve Venezuele, ze dne 5. 8. 2024, a Venezuelská opozice vyzývá k celosvětovému protestu, bude 17. srpna., ze dne 12. 8. 2024 uveřejněná

tamtéž. Dále provedl zprávy OSN k situaci ve Venezuele Venezuela Fact-Finding Mission calls for end of repression, thorough investigation after elections (Venezuelská vyšetřovací mise vyzývá k ukončení represí a důkladnému vyšetřování po volbách), ze dne 12. 8. 2024, Venezuela: Ongoing arbitrary detentions, disproportionate use of force fuelling climate of fear, Türk warns (Venezuela: Türk varuje: pokračující svévolné zadržování a nepřiměřené použití síly podporují atmosféru strachu), ze dne 13. 8. 2024, a zprávu Amnesty International Venezuela passes „anti-NGO law“ that punishes efforts to assist victims and defend human rights (Venezuela přijala „zákon proti nevládním organizacím“, který trestá snahy o pomoc obětem a obranu lidských práv), ze dne 19. 8. 2024.

23. Z těchto listinných důkazů se podává, že atmosféra v zemi byla před volbami napjatá, že orgány znemožnily kandidaturu příslušníkům opozičních uskupení, výsledek voleb byl patrně zfalšován a protesty proti nim vládnoucí režim silou potlačoval a zatýkal osoby spojené s nevládními politickými stranami a hnutími. Soud zároveň v rámci jednání provedl Informaci norského Centra informací o zemích původu (LANDINFO) ze dne 10. 12. 2024 Venezuela: Situace po prezidentské volbě konané 28. července 2024, kterou si soud opatřil pro účely rozhodnutí v projednávané věci.
24. Podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí *opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou před nabytím právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nebo kdykoli po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany.*
25. Podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.*
26. Podle ustanovení § 10a odst. 2 zákona o azylu je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, *neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*
27. Podle ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
28. Podle ustanovení § 12 zákona o azylu se azyl cizinci udělí, *bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.*
29. Podle ustanovení § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, *který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního*

trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

30. Podle ustanovení § 14a odst. 2 zákona o azylu (ve znění účinném od 1. 7. 2023) se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
31. Podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.
32. Podle ustanovení § 32 odst. 9 zákona o azylu při posuzování žaloby ve věci mezinárodní ochrany soud zohlední i nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí ministerstva, jedná-li se o takové skutečnosti, které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy; v tomto rozsahu není soud vázán žalobními body. Mají-li skutečnosti podle věty první vliv na rozhodnutí správního orgánu ve věci samé, soud napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí k dalšímu řízení žalovanému.
33. Podle ustanovení § 6 odst. 2 s.ř. správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Správní orgán opatřuje podklady přednostně s využitím úřední evidence, do níž má přístup. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis.
34. Podle ustanovení § 39 odst. 1 s.ř. správní orgán účastníkovi určí přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí. Určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků. Usnesení o určení lhůty se oznamuje pouze tomu, komu je určena, popřípadě i tomu, jehož se jinak přímo dotýká.
35. Podle ustanovení § 39 odst. 2 s.ř. lhůtu určenou správním orgánem může na žádost účastníka správní orgán za podmínek stanovených v odstavci 1 usnesením přiměřeně prodloužit.
36. Podle ustanovení čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice členské státy pro dosažení souladu s odstavcem 1 zajistí, aby účinný opravný prostředek obsahoval úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU, a to alespoň v řízeních o opravném prostředku u soudu prvního stupně.
37. Žalobce proti rozhodnutí žalovaného vznášá celkem čtyři žalobní námitky. Za první, žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, když odmítl opatřit překlad knihy, nezjistil aktuální informace o situaci v zemi původu a učinil skutková tvrzení týkající se rodinné situace žalobce, ačkoli pro ně neměl oporu ve správním spise. Za druhé, žalovaný zasáhl do jeho procesních práv, když nevyhověl jeho žádosti o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům. Za třetí, žalovaný nezohlednil nově tvrzenou skutečnost, jíž je X a situace ve Venezuele po volbách, které by byly důvodem pro opětovné meritorní projednání žádosti. Za čtvrté, žalovaný neodůvodnil dostatečně neudělení humanitárního azylu, což má způsobit nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v této části.
38. K první námitce soud konstatuje, že žalobce navrhl provést překlad knihy X. Žalovaný nicméně uvedl, že mu nebyla žádná taková publikace doložena, přestože byl žalobce při

seznámení se s podklady dne 27. 5. 2024 na možnost doložení podkladů výslovně dotazován. Žalobce proti tomu namítal, že žalovaný měl tuto publikaci k dispozici z řízení o první žádosti. Je třeba podotknout, že v probíhajícím řízení je přezkoumáváno rozhodnutí o opakované žádosti. Jeho předmětem tak není postup žalovaného v prvním řízení, kam námitka fakticky míří. Soud souhlasí se žalobcem, že žalovaný si měl publikaci pro toto řízení opatřit, neboť ji měl již k dispozici z minula, a pochybil, pokud tak neučinil, protože ve smyslu § 6 odst. 2 s.ř. žalobce zbytečně zatěžoval. Ten se nicméně nemůže proti jejímu nepřeložení a nezohlednění bránit nyní, protože to, do jaké míry je tato kniha azylově relevantní, bylo žalovaným hodnoceno v řízení o první žádosti žalobce. Nyní soud přezkoumává jiné správní řízení, jehož předmětem jsou potenciální nové skutečnosti, pro něž by bylo třeba znovu zkoumat azylový příběh žalobce věcně. Proto se zdejší soud meritorně uvedenou výhradou zabývat nemůže. Tuto námitku měl žalobce uplatnit v rámci správní žaloby proti meritornímu rozhodnutí žalovaného o jeho první žádosti o mezinárodní ochranu. Zdejšímu soudu nepřisluší přezkoumávat rozhodnutí o první žádosti a podle § 52 odst. 2 s. ř. s. je povinen vycházet z pravomocných správních rozhodnutí, jež nejsou předmětem přezkumu v dané věci. Soud není těmito závěry vázán absolutně, ovšem může se od nich odchýlit pouze ve zcela zvláštních případech, kdy jsou tato rozhodnutí zjevně nesprávná.

39. O přesto, že soudu nepřisluší přezkoumávat rozhodnutí o první žádosti žalobce, neopomněl, že toto rozhodnutí a důvody první žádosti žalobců musí zohlednit za účelem posouzení, zda aktuální situace ve Venezuele, případně důvody druhé žádosti žalobce, mohou být důvodem pro meritorní posouzení jejich opakované žádosti. Soud však takové důvody neshledal, protože mimo jiné též nevyhověl důkaznímu návrhu žalobce na provedení překladu knihy X.
40. Dále se soud zabýval otázkou dostatečně zjištěných informací o zemi původu. Požadavky na tyto zprávy vyjadřuje rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, podle něž musejí tyto informace být „*v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.*“ Tento závěr NSS dále rozvinul v rozsudku ze dne 22. 1. 2020, č. j. 6 Azs 109/2019-74, kdy „*[z]astaralost zpráv o zemi původu nelze posuzovat (...) pouze na základě faktu, že od vypracování, resp. vydání takové zprávy uplynul určitý čas. Zastaralá je taková zpráva, jež obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace popsaná ve zprávě se změnila.*“ Otázkou tedy je, zda ve správním spise založené zprávy o zemi původu splňují uvedená kritéria. Informace OAMP – Venezuela – Bezpečnostní a politická situace v zemi – Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 11. 9. 2023, se věnuje prezidentským, parlamentním a místním volbám z let 2018, 2020 a 2021, aniž by poskytovala jakékoliv informace o aktuálním hlasování konaném v červenci 2024 (resp. vzhledem k datu vydání rozhodnutí ještě před nimi spíše o politické situaci, která jim předcházela). Dokument Informace Venezuela – Mixed Migration Centre – Návrat do Venezuely: hnací faktory, očekávání a úmysly, z prosince 2022, přeložené 21. 3. 2024, se zaměřuje na faktory ovlivňující návrat Venezuelanů do vlasti, ale nepodává žádné informace o politické situaci v této zemi. Konečně Informace norského Centra informací o zemích původu (LANDINFO) – Venezuela: Protestní akce v minulosti a v současnosti, možnosti návratu do země pro osoby, které se účastnily velkých demonstrací v letech X, ze dne 30.5. 2023, se týká osob, které se podílely na protestech v letech X, a jejich postavení při návratu do Venezuely po pobytu v zahraničí. Tento materiál však

neobsahuje žádné aktuální informace o bezpečnostní a politické situaci v souvislosti s prezidentskými volbami v roce 2024. Žalobce naopak k žalobě přiložil několik článků z internetu, uvedených v části rozsudku věnované shrnutí jeho podání. Vyplývá z nich, že venezuelské orgány zasahovaly do volebního procesu nepřipustěním opozičních kandidátů, že docházelo patrně k manipulacím s výsledky, a že protesty bezprostředně po volbách byly násilně potlačeny. Venezuelský prezident Maduro hrozil dokonce krveprolitím, pokud by volby nevyhrál. Články se věnují jak situaci před volbami, tak bezprostředně po nich, a prokazují, že situace v domovské zemi se zhoršovala už v době před vydáním napadeného rozhodnutí. Žalovaný tedy měl a mohl tento vývoj v zemi původu žalobce zohlednit. Soud však neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, neboť situace se po vydání napadeného rozhodnutí ve Venezuele dále vyvíjela a s ohledem na § 32 odst. 9 zákona o azylu a čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice soud při posouzení závěrů žalovaného zohlední aktuální vývoj situace ve Venezuele po vydání napadeného rozhodnutí. Situace po volbách nemohla být žalovaným v přezkoumávaném řízení zohledněna, soud je však povinen k ní při posouzení žaloby přihlídnout a žalobu posoudit dle situace ke dni vydání rozsudku ve věci.

41. Soud tedy shledal důvod pro doplnění důkazů pro posouzení otázky, zda by aktuální situace ve Venezuele mohla vést k naplnění důvodů pro udělení mezinárodní ochrany. Soud tak v souladu s § 32 odst. 9 zákona o azylu a čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice posoudil žádost žalobce tak, aby obsahovalo úplné a ex nunc posouzení skutkové a právní stránky. Soud přitom vychází z toho, že je v zájmu členských států i žadatelů o mezinárodní ochranu, aby bylo rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu přijato co možná nejdříve, aniž by tím bylo dotčeno provedení přiměřeného a úplného posouzení (bod 18 odůvodnění procedurální směrnice).
42. Soud posuzoval, zda vývoj situace po volbách ve Venezuele vede k závěru, že by žádost žalobce mohla být přípustná podle § 11a odst. 1 zákona o azylu, tj. zda se tyto nové skutečnosti, které nebyly bez vlastního zavinění žalobců předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení, *svědčí o tom, že by žalobci mohli být vystaveni pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že jim hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu*. K tomu soud uvádí, že unijní základ tohoto ustanovení představuje čl. 40 procedurální směrnice. Ve druhém odstavci umožňuje členským státům nejprve provést předběžné posouzení, zda se objevily nebo zda žadatel předložil nové skutečnosti nebo zjištění týkající se posouzení, zda lze žadatele uznat za osobu požívající mezinárodní ochrany podle kvalifikační směrnice. Musí se jednat o nové skutečnosti nebo zjištění, které *významně zvyšují pravděpodobnost uznání žadatele za osobu požívající mezinárodní ochrany*.
43. Z informace LANDINFO Venezuela z 10. 12. 2024, *Situace po prezidentských volbách 28. července 2024* vyplývá, že se v říjnu a listopadu konalo jen málo demonstrací proti režimu. Podle venezuelského zdroje žijícího ve Venezuele se demonstrace zklidnily. Podle zdroje je však situace v mnoha ohledech horší než před volbami. International Crisis Group v Caracasu zdůraznil, že obyvatelé se bojí protestovat, neboť vědí, co se stane, pokud půjdou demonstrovat. S těmi, kteří byli zatčeni na demonstracích po volbách 28. 7. 2024 totiž bylo krutě zacházeno. Zpráva dále uvádí, že několik osob bylo zatčeno ještě před volbami ve Venezuele. Počet zatčených opozičníků režimu, anebo domnělých opozičníků vzrostl v průběhu volební kampaně. Foro Penal k tomu uvádí, že od 1. do 27. července, tj. v období před volbami, bylo zatčeno 142 osob. Za období od konání

prezidentských voleb 28. července do 30. září, bylo zatčeno 1 848 osob. V prosinci 2024 Foro Penal informuje, že v zemi je 1 905 politických vězňů, z toho 163 vojáků a 1 742 civilistů, z toho 245 žen a 42 mladistvých. Rozsáhlé zatýkání, k jakému docházelo bezprostředně po volbách, ustalo. Podle Foro Penal se nyní zatýkání provádí selektivněji, v první řadě mezi politickými vůdci. Foro Penal zdůraznil, že situace v zemi je naprosto nepředvídatelná. Zpráva dále uvádí, že po volbách byli zatčeni nejen ti, kteří se protestů účastnili, ale i osoby pouze nacházející se poblíž demonstrací. Policie chytala nezletilé a mladé do 19 let. Zatýkáni byli dále aktivisté, bojovníci za lidská práva a novináři. Některé osoby udali sousedé, případně policie při domovních prohlídkách našla mobilní telefony s fotografiemi z demonstrací. Represivní opatření ze strany režimu mohou být namířena vůči komukoli, nikoli jen vůči opozici. Zpráva shrnuje, že k zatýkání docházelo nejvíce v souvislosti s demonstracemi, které se konaly po úředním vyhlášení volebního výsledku, tj. mezi 29. a 30. červencem. Druhou hlavní kategorií zadržených tvořili zatčení během úřady uspořádané Operace TUN TUN, kdy šlo o zatýkání osob, které nebyly nutně politicky aktivní, ale které se rozhodly jít protestovat do ulic anebo vyslovit se na sociálních sítích na podporu transparentnosti volebních výsledků. Úřady tyto osoby identifikovaly z videozáznamů a fotografií pořízených spolupracovníky zpravodajské služby. Zpráva dále uvádí, že do hledáčku úřadů se po volbách dostali též členové opozičních stran a politických uskupení, ochránci lidských práv a lidskoprávní aktivisté, novináři a zaměstnanci sdělovacích prostředků, zaměstnanci ve veřejné sféře a příslušníci akademické obce. Vysoký komisař pro lidská práva podal rovněž zprávy o uvěznění min. 150 dětí. K zatýkání v období po prezidentských volbách docházelo bez zatykače, k obvinění bez právního zdůvodnění a bez uvědomění rodiny či jiných osob. Zpráva uvádí, že Vysoký komisař pro lidská práva ve své zprávě o povolebním zatýkání uvádí, že k němu docházelo za účelem zastrašení obyvatelstva. Osoby, které se účastnily protestů nebo se o úřadech vyjadřovaly kriticky, bezpečnostní síly vypátraly a zatkly v jejich domovech. Obydlí osob považovaných za opozičníky byla označena znakem X a došlo k vytvoření aplikace, jejímž prostřednictvím mohli úřadům naklonění Venezuelané hlásit a udávat údajné opozičníky. Zatýkání a k nim se vážící právní úkony trpěly vážným a systémovým porušováním práva na spravedlivý proces. Vlivem tlaku a kritiky ze strany mezinárodního společenství venezuelské úřady oznámily, že přezkoumají 225 případů osob zatčených v souvislosti s prezidentskými volbami. K propuštění mělo dojít počínaje 16. listopadem. Podle lidskoprávní organizace mělo být z věznic s vysokým stupněm zabezpečení v Tocuyitu a Rocorónu propuštěno 70 osob. Do 18. listopadu bylo podle nejvyššího státního žalobce propuštěno 225 zatčených. Dle Foro Penal však lze potvrdit propuštění nejvýše 165 osob.

44. Soud neshledal, že by se s ohledem na situaci po volbách ve Venezuele významně zvýšila pravděpodobnost udělení mezinárodní ochrany žalobci. V první řadě informace o zemi původu nesvědčí o tom, že by všem osobám, které se vrátí do Venezuely, hrozilo špatné zacházení, které by mohlo představovat pronásledování nebo vážnou újmu. Žalobce v rámci předchozí své žádosti uváděl, že se v zemi původu opakovaně účastnil demonstrací proti vládě a že propagoval a knihu, kterou napsal X. Jak soud uvedl výše, azylový příběh žalobce působí v celkovém hodnocení nevěrohodně. Zároveň žalobce nepropaguje a neprodává knihu X již od X, státní orgány tedy již dosáhly svého cíle, kterým mělo být ukončení propagace a prodeje této knihy. Žalobce v žalobě netvrdí nic konkrétního v tom směru, že by povaha jím propagované knihy X, měla svědčit o tom, že by mohl být v hledáčku státních orgánů více než tři roky po ukončení prodeje této

publikace. Co se týká účasti žalobce na demonstracích, pochodech a výrobě protivládních plakátů v minulosti, soud konstatuje, že tato tvrzení žalobce byla v rámci řízení o jeho první žádosti zcela obecná, kdy žalobce měl před lety vstoupit do X a X (pohovor proveden dne 22. 12. 2021, resp. 10. 11. 2022). Neuváděl přitom, že byla tam zastával významnější funkci či pozici. Dle rozhodnutí o první žádosti žalobce popsal, že se jen účastnila nějakých demonstrací nebo pochodů či výroby plakátů. Z doplňujícího pohovoru dne 10. 11. 2022 pak vyplývá, že se demonstrací či pochodů účastnil během mnoha let, naposledy někdy v době, kdy propagoval X knihu, což blíže neupřesnil. Jakékoliv pozdější protirežimní aktivity nebyly popisovány (ani v průběhu správního řízení, ani při jednání soudu). Soud tak neshledal, že by se tato situace měla změnit v případě návratu do Venezuely. Neprojevoval-li žalobce svůj nesouhlas s výsledkem voleb doposud během svého pobytu v České republice, kde mu nic nehrozilo, považuje soud za nepravděpodobné, že by jej měla projevovat v případě návratu do Venezuely, kde by se mohl obávat postihu. Městský soud má za to, že žalobce sice obecně uváděl nesouhlas s režimem a projev tohoto nesouhlasu v rámci demonstrací, jednalo se však o zcela obecná vyjádření, která nesvědčí o hlubokém přesvědčení žalobce. Ze zprávy LANDINFO přitom vyplývá, že organizace Foro Penal uvedla, že hromadné zatýkání, ke kterému docházelo bezprostředně po volbách, ustalo a nyní je zatýkání selektivnější a zaměřuje se především na politické představitele. Dle zprávy mělo ve Venezuele v souvislosti s demonstracemi proti vyhlášení výsledků voleb dojít k zatýkání nikoli pouze účastníků demonstrace, ale také osob, které se pouze nacházely v blízkosti demonstrací, ale které se jí neúčastnily ani se jí nehodlaly účastnit. Soud však neshledal, že by tato praxe venezuelských státních orgánů představovala důvod pro udělení mezinárodní ochrany všem občanům Venezuely, neboť přestože se jedná o svévolné zatýkání, k němuž došlo zřejmě z důvodu, že státní orgány těmto osobám přičítaly určité politické názory, nelze považovat za přiměřeně pravděpodobné, že by žalobce byl tomuto jednání po návratu do Venezuely vystaven. Je totiž nepravděpodobné, že by se žalobce ocitl v blízkosti probíhající demonstrace a že by právě jej policie zatkla. Zároveň zprávy uvádějí, že momentálně již demonstrace ustaly. Přestože je situace zcela nepředvídatelná, má soud za to, že zprávy o zemi původu nenasvědčují tomu, že by žalobci v případě návratu hrozila přiměřená pravděpodobnost pronásledování nebo skutečné nebezpečí vážné újmy. Zároveň soud na základě tvrzení žalobce v rámci řízení o předchozí i aktuální žádosti neshledal, že by žalobce měl být v centru pozornosti úřadů. Přestože dle zprávy Landinfo byli v centru pozornosti úřadů také X X a X, považuje soud za nepravděpodobné, že by žalobce, který jako X X, příp. X, nevyvíjel žádnou zásadní aktivitu, kromě účasti na demonstracích, pochodech či výrobě plakátů v minulosti, přičemž od svého příjezdu do České republiky není žádná politická činnost žalobce již popisována ani uplatňována a své názory nijak neprojevuje, není tedy důvod, aby byl v centru pozornosti venezuelských orgánů.

45. Druhá žalobní námitka se týká zásahu do procesních práv žalobce z důvodu neprodloužení lhůty pro vyjádření se k podkladům. Žalobce uvedl jak v řízení před soudem, tak před žalovaným jako důvod pro toto poskytnutí X. Ve smyslu § 39 odst. 1 a 2 s.ř. lze lhůtu stanovit, resp. prodloužit, je-li toho zapotřebí a není-li stanovena zákonem. Soud se ztotožňuje se stanoviskem žalovaného, že samotný příchod nového člena rodiny na svět není důvodem, pro nějž by bylo třeba tak učinit. Ten by byl dán v situaci, kdy by žalobce tvrdil a doložil nějaké kvalifikované důvody, například nemoc, jak plyne z rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 4. 2011. č. j. 57 A 12/2010-106.

Tento závěr rozvinul NSS v rozsudku ze dne 26. 11. 2021, č. j. 10 As 246/2019-32, podle nějž „vzhledem ke smyslu zákona se za důvodnou žádost o prodloužení lhůty (nejen k seznámení se s podklady rozhodnutí) bude považovat taková, která bude podepřena vážnými a prokázanými důvody, které skutečně znemožňují v určené lhůtě provést příslušné úkony. Těmito důvody mohou být např. prokázaná hospitalizace nebo jiné skutečnosti prokazatelně zamezující pohybu osoby, a tedy znemožňující dostavit se na místo daného úkonu (např. seznámení se s podklady rozhodnutí, nahlédnutí do správního spisu atd.)“ Žalobce však nikterak nedoložil, že by tu byla taková překážka na jeho straně dána, navíc dítě, o které by fakticky pečoval, je již starší, podle vyjádření samotného žalobce plní povinnou školní docházku, a tak by patrně měl tento dost času si podklady opatřit. Soud má za to, že skutečnost X může účastníku řízení do určité míry dočasně bránit v činění úkonů v řízení a žalovanému nic nebránilo v přiměřeném prodloužení lhůty pro doplnění vyjádření se k podkladům. Soud však neshledal, že by se jednalo o tak podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Žalobce totiž po vydání rozhodnutí do spisu doplnila X, narozené dne X, který byl vyhotoven dne X, a navrhoval doplnění posouzení žádosti o dostupnosti zdravotní péče novorozencům. Nejedná se ovšem o důvody, pro které by mohla být mezinárodní ochrana udělena žalobci, nýbrž by se mohlo případně jednat o důvody pro udělení mezinárodní ochrany dceři žalobce. Žalovaný v napadeném rozhodnutí ozřejmil, že by žádost X byla první žádostí, nebylo by tudíž možné tuto žádost posuzovat společně se žádostí zbytku rodiny, u něhož se jedná již o opakovanou žádost. Samotné X přitom nepředstavuje novou skutečnost, která by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování nebo vážné újmě. X ani neznamená že již žalobce splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny. Tato žalobní námitka tak rovněž důvodná není.

46. Městský soud neshledal pochybení ani při posouzení tvrzení žalobce o vydání zatykače na něj a jeho manželku. Žalovaný vydal napadené rozhodnutí zejména proto, že nepovažoval žalobcem uvedené nové skutečnosti za věrohodné. Informaci o vydaném zatykači se žalobce dozvěděl od svého X dva týdny před poskytnutím údajů k opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Uvedl, že nejsou často v kontaktu, neboť s příbuznými nekomunikují, aby nikdo nezjistil jejich telefonní číslo. Žalobce na dotaz žalovaného uvedl, že jim X neřekl, z jakého důvodu má být na něj a manželku vydán zatykač, avšak vyjádřil domněnku, že se vláda snaží zajistit, aby co nejvyšší počet lidí nemohl volit v blížících se prezidentských volbách. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že je nucen tato tvrzení žalobce označit za stejně nevěrohodná a účelově uvedená jako jím tvrzené důvody v prvním řízení. Žalovaný považoval za neplauzibilní, že by se žalobce o vydání zatykače na jeho osobu dozvěděl přesně dva týdny před poskytnutím údajů k opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný tvrzení žalobce označil za nevěrohodná a účelově uvedená. Žalovaný považoval za nepravděpodobné, že by X žalobce poskytl informaci o údajném zatykači přesně v době, kdy se žalobce dozvěděl, že jeho předchozí žádosti o mezinárodní ochranu nebylo vyhověno. Žalovaný tak shledal tvrzení žalobce v tomto řízení za podobně nevěrohodná a účelově uvedená jako tvrzené důvody v prvním řízení.
47. Soud přitom uvádí, že žalobce nijak nedoložil, že by na něj měl být vydán zatykač, žalovaný a soud tedy mohou vycházet pouze z jeho výpovědi. Přestože soud má určité výtky vůči hodnocení věrohodnosti žalobce v rámci řízení o jeho první žádosti, přisvědčil žalovanému, že nic nenasvědčovalo tomu, že by státní orgány v zemi původu žalobce

mohly mít o jeho osobu zájem také poté, co přestal propagovat a prodávat knihu X. Soud zároveň souhlasí s žalovaným, který považoval za neplauzibilní, že právě dva týdny před podáním opakované žádosti, tj. v X (přestože X o tom měl vědět již od X), po více než dvou letech pobytu v zahraničí, se žalobce měl dozvědět, že na něj měl být vydán zatykač. Žalobce vysvětlil, že se o této skutečnosti dozvěděl až dva týdny před poskytnutím údajů k podané žádosti, neboť s příbuznými nekomunikují, aby nikdo nezjistil jejich telefonní číslo. Žalovaný považoval toto tvrzení za neplauzibilní, neboť nakonec X stejně měl volat žalobci a jeho manželce, nelze tedy vysvětlit, proč tak neudělal v prosinci, ale až dva týdny před podáním nové žádosti. Žalobce ve své žalobě upozorňuje, že s X komunikují telefonicky skrze mobilní aplikace Instagram a Messenger, neboť tyto aplikace fungují bez vazby na telefonní číslo. Žalobce se tímto způsobem snaží vysvětlit nesrovnalost ve své předchozí výpovědi, k čemuž soud musí konstatovat, že toto nijak neobjasňuje původní tvrzení, že jim X nesdělil své zkušenosti z prosince proto, že s nimi nekomunikuje, aby nikdo nezjistil jejich telefonní číslo.

48. Muselo by se jednat o velkou shodu náhod, pokud by se žalobce o vydaném zatykači dozvěděl právě dva týdny před podáním opakované žádosti. Samotná tato skutečnost by přitom nemohla být důvodem pro závěr o nevěrohodnosti tohoto tvrzení žalobce. Nicméně závěr o nevěrohodnosti tvrzení o vydaném zatykači ob stojí s ohledem na skutečnost, že je nevěrohodné, že by proti žalobci byl vydán zatykač z důvodu propagace a prodeje knihy, pokud žalobce s propagací a prodejem knihy přestal již v X. Uváděla-li žalobce, že důvodem pro vydání zatykače mohla být také skutečnost, že se vláda snaží zatknout veškerou opozici, musí soud konstatovat, že byla vyjádření žalobce v rámci řízení o první žádosti o jeho protirežimních aktivitách zcela obecná, hlavní protirežimní aktivita měla být propagace a prodej knihy X, soud však neshledal, že by žalobce z důvodu této své aktivity mohl být v centru zájmu venezuelských státních orgánů i poté, co s propagací a prodejem knihy přestal. Zároveň, jak soud konstatoval výše, nevyplývalo z žalobcových tvrzení, že by kniha, kterou měl propagovat, neobsahovala X. Tomu svědčí i tvrzení žalobce, že X coby autor knihy neměl ve Venezuele žádné problémy a zároveň bezpečnostní složky předmětné knihy nezabavily, aby zabránily jejich dalšímu šíření. Soud tak souhlasí se závěrem žalovaného, že žalobce nelze řadit k venezuelské opozici a není ani přiměřeně pravděpodobné, že by jej za venezuelskou opozici považovaly státní orgány v takové míře, že by byla jednou z osob, proti kterým byl vydán zatykač před volbami ve Venezuele. Přestože tedy zprávy o zemi původu žalobce poukazují na zatýkání osob v období před volbami, které proběhly 28. 7. 2024, soud neshledal za přiměřeně pravděpodobné, že by právě na žalobce měl být v prosinci 2023, v souvislosti s volbami o půl roku později, zatykač vydán. Soud tak nepovažuje za přiměřeně pravděpodobné, že by venezuelské orgány měly o žalobce zájem v souvislosti se zatýkáním před prezidentskými volbami. Soud neshledal pochybení v závěru žalovaného, že je tvrzení žalobce o vydaném zatykači na jeho osobu neplauzibilní a nevěrohodné, a neposoudil žádost žalobce meritorně.
49. Konečně zbývá vypořádat čtvrtou výhradu k napadenému rozhodnutí, tedy nedostatečné odůvodnění neudělení humanitárního azylu žalovaným. V tomto ohledu považuje soud za důležité uvést, stejně jako v případě první námitky týkající se knihy X, že v projednávané věci jde o opakovanou žádost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Řízení o ní má svá specifika. Podle § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) tohoto zákona totiž žalovaný řízení zastaví, podal-li cizinec nepřipustnou žádost v tom smyslu, že v ní neuvedl nové azylově relevantní skutečnosti. Soud odkazuje na závěry vyjádřené

v rozsudku NSS ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, podle nějž „[u]stanovení § 10a písm. e) zákona o azylu představuje jistý filtr, jehož prostřednictvím je možné propustit do dalšího opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany již jednou rozhodnutou věc. Jedná se přitom o výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté, tzv. *res iudicata*, resp. v daném případě *res administrata*.“ Tímto způsobem žalovaný postupoval i v projednávaném případě. Žádost neposuzoval meritorně, pouze ověřoval, zda nenastaly v řízení nové skutečnosti. Otázkou udělení národního humanitárního azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu (ani jakékoliv další formy mezinárodní ochrany) se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval, neboť podle jeho názoru neprošla opakovaná žádost oním filtrem. Nemůže tak být předmětem soudního přezkumu v tomto řízení, neboť se mu napadené rozhodnutí nevěnovalo.

50. Podle § 11a odst. 4 zákona o azylu sice platí, že žalovaný může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou žádost jako přípustnou. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2019, č. j. 2 Azs 101/2019-74, při rozhodování podle uvedeného ustanovení postupuje Ministerstvo vnitra podobně jako v případě § 14 tohoto zákona, jelikož i v § 11a odst. 4 je užito kombinace neurčitěho právního pojmu a správního uvážení. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku také ovšem dospěl k závěru, že není nezbytné v rozhodnutí výslovně uvést, že ministerstvo neshledalo důvody k uplatnění § 11a odst. 4 zákona o azylu, pokud všechny okolnosti, které vedle toho, že musely být zkoumány (a byly zkoumány) jako údajné nové důvody tvrzené žadatelem o azyl, by mohly být rozumně představitelné jako důvody zvláštního zřetele hodné, byly v rámci řízení o opakované žádosti vzaty v úvahu. Pokud ministerstvo dospělo k závěru, že není důvodu měnit něco na hodnocení těchto okolností oproti jejich předešlému posouzení, implicitně shledalo, že případ žadatele je případem běžným, neobsahujícím zvláštní, mimořádné, předem typově nedefinované důvody, které by měly vést k uplatnění svého druhu mimořádné klausele pro mimořádné okolnosti.
51. Žalobce ve své žalobě uvádí, že žalovaný měl v souvislosti s důvody hodnými zvláštního zřetele zohlednit, že řízení o první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu trvalo déle než 2 roky, přičemž se jeho manželce X. Obdobně X pokračoval ve svém vzdělávání, navštěvoval X, má zde kamarády a rodina si zde budovala zázemí.
52. Samotné setrvání na území žadateli o udělení mezinárodní ochrany po dobu probíhajícího správního řízení a po dobu následného řízení o žalobě proti rozhodnutí správními soudy, nemůže zpravidla založit důvody pro nové meritorní projednání jejich opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, podané krátce po ukončení soudního přezkumu. Nejvyšší správní soud v případě projednávaném pod sp. zn. 2 Azs 165/2017, neshledal důvod pro udělení mezinárodní ochrany (ať už humanitárního azylu či doplňkové ochrany) u žadatelů v situaci, kdy se žadatelům narodily na území ČR dvě děti, které zde vykonávaly povinnou školní docházku, vytvořily si zde přátelství a sociální vazby, ve vlasti žádné zázemí žadatelé s dětmi neměli (usnesení ze dne 1. 9. 2017, č. j. 2 Azs 165/2017-37). Nejvyšší správní soud dále v této věci konstatoval, že pokud si žadatelé chtějí legalizovat svůj pobyt v ČR, jejich snaha tak učinit na základě opakovaných žádostí o mezinárodní ochranu je zjevně předurčena být neúspěšná. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu totiž není snaha o legalizaci pobytu

azylově relevantním důvodem. Soud uzavřel, že stěžovatelům však nic nebránilo, aby využili pobytových titulů podle zákona o pobytu cizinců.

53. Dále žalobci upozornili že byla manželka žalobce v době vydání napadeného rozhodnutí X, její zdravotní stav tedy nebyl vhodný na cestu do země původu, kde s ohledem na vyhrocenou situaci, všeobecnou nejistotu a hrozící konflikt mezi opozicí a dosavadní administrativou jí (a žalobci) hrozí vážná újma nejen na zdraví, ale i na osobní svobodě.
54. Městský soud neshledal, že by žalobcem uváděné důvody v žalobě (dva roky trvající řízení o jejich první žádosti o mezinárodní ochrany, X a špatná úroveň zdravotnictví v zemi původu) představovaly důvody hodné zvláštního zřetele pro udělení azylu z humanitárních důvodů. Samotná délka řízení o udělení mezinárodní ochrany není důvodem pro udělení humanitárního azylu. Za takový důvod soud neshledal ani X, neboť X není takovou situací, kdy by bylo neudělení azylu nehumánní. Obdobně soud neshledal, že by takovým důvodem byla špatná úroveň zdravotnictví v zemi původu žalobce, neboť žalobce netvrdil a ani nedoložil, že by trpěl takovou vážnou nemocí, kvůli které by bylo nehumánní mu azyl neudělit.
55. Pokud jde o odkaz žalobce na závěry Krajského soudu v Brně, vyjádřené v rozsudku ze dne 31. 10. 2022, č. j. 32 Az 57/2020-33, obecně se se závěry odkazovaného rozsudku lze ztotožnit, nelze však přehlédnout, že krajský soud řešil jinou situaci jiného žadatele o azyl, kdy šlo o přezkum meritorního rozhodnutí žalovaného, zároveň jde o rozsudek staršího data. Totéž platí i ohledně rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2024, č.j. 5 Azs 144/2024-31, na který žalobce poukazoval při jednání.
56. Žalobce rovněž až při jednání poukázal na rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2025, č.j. OAM-618/ZA-ZA11-P07-R2-2019 a č.j. OAM-485/ZA-ZA12-P07-R2-2019, kterými žalovaný žádostem o udělení azylu vyhověl. Situace v žadatelů o mezinárodní ochranu, jejichž žádostem bylo označenými rozhodnutími bylo vyhověno, však bylo odlišná od situace žalobce. U žalobce jde o žádost opakovanou poté, co jeho první žádosti nebylo vyhověno a žalobce proti prvnímu rozhodnutí nepodal žalobu, kdežto v obou zmíněných věcech šlo vždy o první žádosti a žalovaný je posuzoval meritorně. Nadto žalovaný v obou věcech vyhověl žadatelům proto, že nemůže absolutně vyloučit pronásledování žadatelů v případě návratu do vlasti pro jim přičítané možné protirežimní názory, které by mohl vyústit v ohrožení jejich základních lidských práv zejména ze strany tzv. colectivos, kterému ovšem nejsou oficiální venezuelské státní orgány a bezpečnostní složky schopné ani ochotné bránit a poskytovat občanům Venezuely ve vztahu k těmto složkám ochranu. Naproti tomu žalobce nikdy obavu z tzv. colectivos neuplatňoval ani ji ani okrajově neučinil součástí svého azylového příběhu, kterýžto jinak vystavěl poměrně pestře a průběžně jej doplňoval. Proto i pro odlišnost azylového příběhu žalobce v tomto směru, který byl pro žalovaného v daných azylových řízeních rozhodující, soud nepovažoval odkaz žalobce na obě označená rozhodnutí žalovaného za případný.

VI. Závěr a náklady řízení

57. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o důvodnosti první a třetí žalobní námitky, proto žalobě vyhověl a rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s.ř.s.

58. Žalovanému soud ukládá, aby si v dalším řízení opatřil aktuální informace o zemi původu žalobce, zejména se zřetelem k proběhlým prezidentským volbám a situace před hlasováním i po něm, a aby se zabýval údajným zatykačem na žalobce jako potenciálně novou skutečností, jako takovou ji i věcně posoudil a vypořádal ve světle získaných relevantních a čerstvých zpráv o domovské zemi žalobce. V případě, že dojde k závěru, že zatykač na žalobce vydán nebyl, musí žalovaný tento svůj závěr důkladně odůvodnit, zejména s ohledem na jeho potenciální příslušnost k venezuelské opozici, a neomezovat se při tom pouze na tvrzenou nedůvěryhodnost žalobce. Při jejím posuzování musí postupovat podle obecně uznávaných indikátorů v souladu s judikaturou NSS.
59. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a náleží mu tak náhrada nákladů řízení. Ta sestává ze tří úkonů právní služby (převzetí právního zastoupení, podání návrhu ve věci samé a účast na jednání před soudem nepřesahující dvě hodiny) podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky 177/1996 Sb., advokátní tarif, a náhrady režijních nákladů podle § 14b odst. 5 písm. b) téže vyhlášky. Právní zástupce žalobce soudu oznámil, že není plátcem daně ve smyslu § 6 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Vyčíslené náklady tak nejsou zvýšeny o tuto daň. Souhrnná výše náhrady činí 10 200 Kč. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly, naopak je v této situaci tím účastníkem, proti němuž má úspěšná strana právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 25. června 2025

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **X. X. X. X.**, narozený dne X
státní příslušnost X
bytem v ČR X
zastoupen advokátem Mgr. et Mgr. Václavem Klepšem, ČAK 16727
sídlem náměstí Svobody 50, 342 01 Sušice

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2024, č. j. OAM-435/ZA-ZA11-P09-2024

takto:

Odůvodnění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 6. 2025, č. j. 20 Ad 22/2024 – 62, se opravuje tak, že část VI. Závěr a náklady řízení správně zní:

„57. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto zdejší soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.

58. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému žádné náklady řízení v řízení před zdejším soudem nad rámec úřední činnosti nevznikly.“

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle ustanovení § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zastaveno řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany z důvodu, že tato žádost byla shledána nepřipustnou podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

2. Městský soud v Praze svým rozsudkem ze dne 25. 6. 2025, č. j. 20 Ad 22/2024 – 62, žalobu zamítl a současně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
3. Podle ustanovení § 54 odst. 4. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozhodnutí do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.
4. Městský soud v Praze se při přípravě písemného vyhotovení rozsudku dopustil písarské chyby, kdy v části odůvodnění „VI. Závěr a náklady řízení“ nedopatřením zkopíroval text bodů 57 – 59 připravený pro účely použití v jiném konceptu. Zjevnost písarské chyby a nesprávnosti spočívá v tom, že je tato část odůvodnění v přímém rozporu jak s výrokem rozsudku, tak i s ostatními částmi samotného odůvodnění. Stejně tak neodpovídá tomu, jak byl rozsudek vyhlášen na závěr jednání nařízeného k projednání věci a jak byl ústně odůvodněn.
5. Protože soud tuto chybu v psaní a současně zjevnou nesprávnost zjistil až po vyhotovení a vypravení písemného vyhotovení rozsudku, provedl podle § 54 odst. 4 s. ř. s. tímto opravným usnesením opravu tak, že text celé části VI. odůvodnění nahradil textem správným.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze, dne 4. září 2025

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce

